

STUDIUL 11

Apostazia poporului

Una din cele mai mari tragedii care se poate intampla poporului lui Dumnezeu este lipsa de memorie spirituala, adica incapacitatea de a privi inapoi si a invata lectiile necesare pentru a nu mai repeta greselile din trecut. Este foarte usor sa vedem acest tip de comportament in altii dar este dificil sa-l vedem in noi insine. Eu spun mereu ca nu trebuie sa ne fie teama sa gresim. In aceasta viata, dupa caderea in pacat, greseala este parte a cresterii, parte a procesului prin care castigam experienta pentru a fi mai intelepti in viata. Sa nu-ti fie teama sa gresesti dar sa-ti fie groaza sa faci aceiasi gresala mereu. De multe ori invatam mai mult din greseli decat din victorii deoarece in momentul victoriei simtim atata bucurie ca nu avem timp sa ne oprim si sa ne gandim. Insa, in singuratatea infrangerii nu-ti mai ramane decat sa plangi si sa te uiti inapoi ca sa vezi unde ai gresit. Din nefericire poporul Israel nu a invatat din greselile lor din trecut. Vom vedea cum ei au facut aceleasi greseli ca inainte de a fi luati in Babilon. Stim ca poporul a fost luat in robie din cauza ca se indepartase de Dumnezeu si a stat 70 de ani in Babilon. Dupa aceea a fost adus in Ierusalim prin providenta divina cu ajutorul unor lideri ca Ezra si Neemia. Dumnezeu a putut folosi pe poporul Sau pentru a reconstrui zidurile cetatii si pentru a restaura Templul. Neemia insa a trebuit sa se intoarca in Persia si poporul s-a intors la greselile din trecut. Cand Neemia s-a intors a vazut ca existau din nou multe lucruri care trebuiau reformate. Problema era cu liderii. Este o zicala care spune ca asa cum este pastorul este si oaia. Ce sa astepti de la popor daca insusi marele preot umbla pe carari gresite? Eliasib, marele-preot, care trebuia sa fie un exemplu pentru popor facuse o alianta cu Tobia si cu Sanbalat. Iti aduci aminte cine erau acestia? Erau acei oameni care in trecut pusesea piedici ca sa nu se reconstruiasca Templul si cetatea. Erau oameni rai care au incercat sa influenteze pe imparat si sa impiedice reforma, oameni care se opuneau planului lui Dumnezeu. Unul din ei era amoret si acestia au persecutat pe poporul Israel inca decand erau in pustiu. Acum, cand Neemia se intoarce din calatorie gaseste ca Eliasib, marele-preot si Tobia au facut o alianta deoarece copiii lor s-au casatorit. Sambalat avea o fata care era casatorita cu nepotul lui Eliasib. Asa ca cercul de intrigi din jurul lui Neemia s-a strans si acel grup de potrivnici erau acum inruditi cu liderii spirituali ai lui Israel. Vedem cum Eliasib i-a dat lui Tobia una din camerele din Templu, camera destinata pentru zecimi si daruri. Lui Tobia i s-a dat resedinta permanenta in Templu ceea ce il facea un lider al natiunii. Dusmanii lui Neemia au reusit ceea ce si-au propus: sa inlature pe Neemia si sa ia puterea. Ce s-a intamplat la intoarcerea lui Neemia? Vom citi Neemia 13: 8,9 ***Mi-a parut foarte rau si am aruncat afara din camara toate lucrurile lui Tobia. Apoi am poruncit sa se curete odaile si am pus iarasi in ele uneltele Casei lui Dumnezeu, darurile de mancare si tamaia.***

Acest lucru este istorie, dar ce putem sa invatam de aici? Putem invata un lucru vital pentru noi: diavolul nu este multumit niciodata. El vrea sa intre in poporul lui Dumnezeu si sa ia puterea pentru a-l duce la pierzare. Va face acest lucru in multe feluri: folosind seductia, inselaciunea, minciuna si cand aceste lucruri nu dau rezultate va folosi violenta, nedreptatea, persecutia. Daca nici acestea nu dau rezultate va folosi aceiasi metoda pe care a folosit-o cu poporul Israel in vremea lui Neemia: va intra prin alianta in poporul lui Dumnezeu si din launtru va incepe sa spuna ca trebuie sa schimbam unele lucruri pentru ca sunt invecchite. Asa putem sa ne dam seama intr-o zi ca poporul lui Dumnezeu este condus de catre oameni care nu cunosc Cuvantul lui Dumnezeu sau care modifica acest Cuvant. Acesta este pericolul de azi si trebuie sa ne gandim si sa meditam la aceste lucruri.

Partea a doua. Problema nu era doar ca liderii erau corupti, insusi poporul a inceput sa nu mai aduca la Templu ceea ce era al lui Dumnezeu: zecimea. Poate foloseau ca justificare faptul ca liderii faceau lucruri rele, dar nimic nu poate sa justifice infidelitatea fata de Dumnezeu. Tu nu dai zecimea oamenilor ci o dai lui Dumnezeu. Banii lui Dumnezeu sunt administrati de oameni dar nu sunt ai lor. Atunci putem sa spunem ca noi gasim un loc mai bun unde sa folosim zecimea dar din nefericire nu gasim suport biblic pentru aceasta idee. Zecimea este a lui Dumnezeu si trebuie sa o dam Lui. Cand se va intoarce Isus noi va trebui sa dam socoteala lui Dumnezeu pentru ceea ce am facut cu zecimea. Daca ei au administrat gresit vor fi ei cei care vor trebui sa dea socoteala, nu este problema mea. Eu trebuie sa fiu credincios lui Dumnezeu si sa fac partea mea. Daca mie nu-mi place cum se administreaza banii de la zecime eu nu am voie sa-i dau unde cred ca este mai bine. Ce a facut Neemia cand a vazut aceasta situatie de necredinta in ceea ce priveste zecimea. Sa citim Neemia 13: 10-12 *Am auzit de asemenea ca partile levitilor nu li se dadusera si ca levitii si cantaretii insarcinati cu slujba fugisera fiecare in tinutul lui. Am mustrat pe dregatori si am zis: "Pentru ce a fost parasita Casa lui Dumnezeu?" Si am strans pe leviti si pe cantareti, si i-am pus iarasi in slujba lor. Atunci tot Iuda a adus in camari zeciuiala din grau, din must si din untdelemn.* Este interesant ca Neemia, nu numai ca a inlaturat pe cei care nu-si faceau bine slujba dar a pus in locul lor oameni ai lui Dumnezeu pentru a administra resursele si a mustrat pe popor si le-a spus ca nu trebuie sa fie necredinciosi doar pentru ca unul sau altul administruza incorect. Biblia spune :aduce-ti zecimile la Casa Domnului pentru El este cel care administreaza, si cand exista oameni care gresesc, El ii va da afara asa cum a facut si aici. Vreau sa citesc si sa comentez un citat din spiritul profetic care se gaseste in cartea Profeti si regi la pagina 670: „ *Nu numai ca Templul fusese profanat, dar si darurile fusesera folosite necnstit. Aceasta tindea sa descurajeze darnicia oamenilor. Ei isi pierdusera zelul si inflacararea si nu-si mai dadeau zecimile cu tragere de inima. Vistieria Casei Domnului era intretinuta cu zgarcenie; multi dintre cantareti si alti angajati in slujba Templului, neprimind sprijin suficient, parasisera lucrarea lui Dumnezeu pentru a lucra in alta parte.*” Cum s-a profanat Templul? Aducand ca lideri oameni care nu erau pocaiti, oameni care nu doreau binele poporului lui Dumnezeu. Acestia foloseau zecimea in alte scopuri decat cele randuite de Dumnezeu. Asa ca Neemia, la intoarcerea sa din calatorie, a inceput sa faca ordine si sa corecteze ceea ce trebuia corectat.

Partea a treia. Zecimea nu este ceva inventat de oameni ci de Dumnezeu. De ce? Dumnezeu este stapan a tot si a toate si nu vrea banii tai, nu are nevoie de ei. El vrea inima ta. Atunci de ce banii? Pentru ca din nefericire atat timp cat vom fi pe acest pamant unde sunt banii acolo va fi si inima ta. Sa nu spui ca iubesti pe Dumnezeu cand opresti pentru tine ceea ce este al lui Dumnezeu. Exprima-ti dragostea de o forma practica! Oamenii care fac lucrarea lui Dumnezeu trebuie sa fie intelepti ca sa poata administra de o forma corecta zecimea. Eu am intalnit oameni sinceri care spun ca in Noul Testament nu se mai vorbeste de zecime. Poate ca nu se vorbeste cu insistenta de zecime asa cum nu se vorbeste nici despre sabbat. De ce? Dintr-un motiv simplu: daca eu stiu ca ai luat micul dejun nu-ti voi mai spune sa iei micul dejun. Tema zecimii si a sabbatului erau lucruri clare si bine stabilite in acele timpuri asa ca nu era nevoie sa se repete. Aceste principii erau inca valabile si voi cita un text in Evrei 7: 1,2 si 5 *In adevar, Melchisedec acesta, imparatul Salemului, preot al Dumnezeului Preainalt - care a intampinat pe Avraam cand acesta se intorcea de la macelul imparatilor, care l-a binecuvantat, care a primit de la Avraam zeciuiala din tot, care, dupa insemnatatea numelui sau, este intai "imparat al neprihanirii", apoi si "imparat al Salemului", adica "imparat al pacii"; Aceia dintre fiii lui Levi care indeplinesc slujba de preoti, dupa Lege, au porunca sa ia zeciuiala de la norod, adica de la fratii lor, cu toate ca si ei se coboara din Avraam.*

Ce nevoie avea Pavel sa repete acest concept daca nu mai era in vigoare in Noul Testament. Pavel ia acest lucru ca pe ceva normal si spune ca este drept ca cei ce lucreaza pentru Evanghelie sa traisca din ea. Zecimea este utilizata in principal pentru evanghelizare si oamenii care se dedica acestei slujbe primesc salariul din zecimi.

Partea a patra. Alt lucru care trebuia reformat era sabbatul. Sa citim Neemia 13:15,16 *Pe vremea aceasta am vazut in Iuda niste oameni calcand la teasc in ziua Sabbatului, aducand snopi, incarcand magarii cu vin, struguri si smochine, si cu tot felul de lucruri si aducandu-le la Ierusalim in ziua Sabbatului. Si i-am mustrat chiar in ziua cand isi vindeau marfurile. Mai erau si niste tirieni, asezati in Ierusalim, care aduceau peste si tot felul de marfuri si le vindeau fiilor lui Iuda in ziua Sabbatului si in Ierusalim.*

Ce a facut Neemia atunci? A inceput sa schimbe lucrurile deoarece nu este de nici un folos doar

sa mustrii, trebuie sa corectezi. Unde incepi cu schimbarea? In tine insuti. De aceea exista oameni astazi care spun ca in biserica a intrat pacatul si mustra si condamna. Da, asa este. Traim in etapa bisericii Laodicea si nu suntem nici reci, nici in clocot ci caldicei. Avem nevoie de o reforma. Unde se incepe reforma? Cu propria mea viata. Trebuie sa ma dedic cu totul lui Dumnezeu de la vorbire, la purtare si pana la obiceiuri. Acum eu vorbesc cu dragoste si iubirea este instrumentul puternic care poate transforma o biserica. Ce a facut Neemia? Neemia 13:19-22 *Apoi am poruncit sa se inchida portile Ierusalimului inainte de Sabat, de indata ce le va ajunge umbra, si sa nu se deschida decat dupa Sabat. Si am pus cativa din slujitorii mei la porti sa opreasca intrarea sarcinilor de marfuri in ziua Sabatului. Si asa negustorii si vanzatorii de tot felul de lucruri au petrecut noaptea o data si de doua ori afara din Ierusalim. I-am mustrat si le-am zis: "Pentru ce stati noaptea inaintea zidului? Daca veti mai face inca o data lucrul acesta, voi pune mana pe voi." Din clipa aceea, n-au mai venit in timpul Sabatului. Am poruncit si levitilor sa se curete si sa vina sa pazeasca portile, ca sa sfinteasca ziua Sabatului. Adu-Ti aminte de mine, Dumnezeule, si pentru aceste lucruri si ocroteste-ma dupa marea Ta indurare!*

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim de avertismentul care ne spune sa trebuie sa ne aducem aminte de ceea ce s-a intamplat cu parintii nostrii. Poporul Israel a fost incapatanat, gresea, se pocaiia si la putina vreme gresea din nou. Acest lucru se intampla cu frecventa. Ceea ce se intampla aici este una din acele multe dati in care poporul a gresit. Eu vreau sa ma gandesc la viata mea si sunt dispus sa corectez lucrurile care sunt gresite si sa tin cu scumpatate la principiile lui Dumnezeu, nu in biserica ci in viata mea pentru ca eu sunt biserica. Eu nu trebuie sa ma uit la altii, ci la mine. Trebuie sa fac o reforma cu privire la sabbat si la granitele sabbatului si sa-l intampin asa cum Neemia ma invata, sa fac din aceasta zi o zi de bucurie si sarbatoare. Nu trebuie sa fiu preocupat sa respect litera legii si sa uit de spiritul ei. Poporul Israel au ajuns la o extrema foarte periculoasa cand au incercat sa-L corecteze chiar pe Domnul Isus care era Domnul sabbatului si vroiau sa-I arate cum se tine sabbatul. Azi putem sa ajungem la aceleasi extreme si sa uitam ca ziua sabbatului nu este o zi in care sa fim atenti la ceea ce se poate face si la ceea ce nu se poate face, ci este o zi de lauda la adresa lui Dumnezeu. Isus trebuie sa fie centrul acestei zile. Avem multe lucruri sa corectam. In viata trebuie sa invatam continuu asa ca avem nevoie de o reforma.

Domnul sa te binecuvinteze !

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com